

Warunki powyższe mogą nie mieć zastosowania do kandydatów na stanowisko lekarza naczelnego, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia pełnili przynajmniej przez dwa lata funkcje lekarza naczelnego w jednej z instytucji, objętych tem rozporządzeniem.

Łączenie z funkcjami lekarza naczelnego Kasy jakiegokolwiek innego płatnego stanowiska lub pełnienia płatnych funkcji poza Kasą Chorych dopuszczalne jest jedynie za specjalnem każdorazowem zezwoleniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Wniosek w sprawie udzielenia takiego zezwolenia stawia Rada zarządzająca Kasą za pośrednictwem właściwej władzy nadzorczej.

§ 49. Lekarza naczelnego powołuje Rada zarządzająca po wysłuchaniu opinii dyrektora na podstawie publicznego konkursu w przeciągu 6 tygodni od zawakowania tego stanowiska; uchwała Rady w sprawie powołania lekarza naczelnego wymaga zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej.

W razie odmowy zatwierdzenia Rada winna w ciągu miesiąca powziąć nową uchwałę i przedłożyć ją do zatwierdzenia. Jeśli władza nadzorcza dwukrotnie odmówi zatwierdzenia przedstawionych przez Radę kandydatów, stanowisko lekarza naczelnego zostanie obsadzone w drodze mianowania go przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej z pośród kandydatów, zgłoszonych w drodze publicznego konkursu, na podstawie opinii Komisji, w skład której wchodzi dyrektor Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, przewodniczący Rady zarządzającej i lekarz naczelny Okręgowego Związku Kas Chorych.

Uchwała Rady w sprawie zwolnienia lekarza naczelnego wymaga również dla swej ważności zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej.

§ 50. Lekarz naczelny, z zastrzeżeniem kompetencji dyrektora, kieruje lecznictwem i profilaktyką Kasy, jest zwierzchnikiem wszystkich jej zakładów leczniczych oraz zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników, zatrudnionych bezpośrednio w lecznictwie Kasy, zarówno w tych zakładach, jak i poza niemi.

Przyjmowanie i zwalnianie pracowników, wymienionych w ustępie poprzednim, następuje na podstawie wniosku lekarza naczelnego.

Lekarz naczelny ponosi odpowiedzialność za właściwy dobór tych pracowników pod względem ich kwalifikacyj fachowych i za należyte wykonywanie przez nich ich obowiązków.

Do obowiązków lekarza naczelnego należy w szczególności:

1) branie udziału w posiedzeniach Rady Zarządzającej i Komisji, przez nią wyłonionych,

2) przygotowywanie i przedstawianie dyrektorowi wniosków w sprawach lecznictwa i profilaktyki, przekładanych przez niego Radzie zarządzającej, a w szczególności w sprawach:

a) regulaminu dla chorych,

b) przepisów służbowych i uposażeń osobowych, dotyczących personelu, podległego lekarzowi naczelnemu,

c) powoływania i zwalniania zastępcy lekarza naczelnego i innych pracowników na kierowniczych stanowiskach, podległych lekarzowi naczelnemu,

d) warunków umów i ich zawierania z lekarzami, aptekarzami oraz instytucjami publicznymi i prywatnymi, w sprawach związanych z lecznictwem i profilaktyką,

e) działu preliminarza budżetowego dotyczącego lecznictwa i profilaktyki,

f) nabywania i zbywania nieruchomości, służących celom lecznictwa i profilaktyki oraz inwestycji leczniczych,

g) miesięcznych planów finansowych w zakresie lecznictwa i profilaktyki.

Sprawy powyższe są — z zastrzeżeniem kompetencji dyrektora — referowane na Radzie przez lekarza naczelnego;

3) opracowywanie i przedstawianie dyrektorowi części jego sprawozdań, dotyczącej działu lecznictwa i profilaktyki,

4) opracowywanie i przedstawianie dyrektorowi planów organizacji lecznictwa i profilaktyki, współpracy z innymi instytucjami w zakresie profilaktyki i walki z chorobami społecznymi i zawodowymi oraz organizacji i propagandy w zakresie lecznictwa i profilaktyki,